

قانون نسبت؛ راهی برای فهم ویژگی‌های جهان آخرت

رابطه رحم مادر، دنیا و جهان آخرت، از قانون نسبت پیروی می‌کند

معمولاً اولین چیزی که با شنیدن نسبت یا تناسب به ذهنمان خطور می‌کند، درس ریاضی است؛ چون تناسب یکی از ابتدایی‌ترین مفاهیمی است که در ریاضی با آن سروکار داشته‌ایم. نسبت فرمولی است که به وسیله آن میزان دو کمیت را با هم مقایسه می‌کنیم. حتی اگر سواد ریاضی هم نداشته باشیم، به قدری این مفهوم برایمان آشناست که به راحتی آن را تشخیص می‌دهیم. مثلاً اگر در یک مهمانی در بشقاب هر کسی دو تکه پیتزا قرار دهند، اما در بشقاب ما سه تکه؛ یا به کشاورزی بگویند که حق آبیاری برای همه دو ساعت است، اما برای شما یک ساعت و یا اگر فردی به جای دو چشم در صورت خود سه چشم داشته باشد، چیزی که ما را وادار به واکنش می‌کند، رعایت نشدن اصل نسبت است.

قانون نسبت در مقیاس‌های بزرگ‌تر هم وجود دارد و به محض بر هم خوردن آن معمولاً دچار بحران می‌شویم، مثلاً اگر تعداد افرادی که در یک مکان زندگی می‌کنند، با امکانات آن تناسبی نداشته باشد، یا اگر میزان بارش باران با ظرفیت خاک در تناسب نباشد، تعادل بر هم خورده و حتی ممکن است فاجعه ایجاد کند. پس قانون نسبت در همه جای زندگی ما جاریست؛ از امور طبیعی گرفته تا مواردی که در زندگی شخصی با آن روبه‌رو هستیم. ما با رعایت کردن نسبت، به تعادل و توازن می‌رسیم و با کنار هم قرار دادن رابطه‌هایی که با هم نسبتی مساوی دارند، پاسخ بسیاری از سؤالات سختی را که درک‌شان از توانایی ما خارج است، پیدا می‌کنیم. در واقع پیدا کردن بسیاری از فاصله‌ها یا مقادیر نجومی تنها از طریق برقرار کردن رابطه تناسب ممکن می‌شود. گستردگی قانون نسبت به قدری است که حتی مراحل زندگی ما را هم پوشش می‌دهد؛ به طوری که بین مراحل مختلف زندگی ما هم رابطه و تناسبی تنگاتنگ وجود دارد. برای مثال نسبت زندگی ما در مرحله جنینی به زندگی ما در دنیا مثل نسبت زندگی ما در آخرت نسبت به زندگی ما در دنیا است:

$$\frac{\text{دنیا}}{\text{آخرت}} = \frac{\text{جنین}}{\text{دنیا}}$$

ما در این مقاله قصد داریم این نسبت را که از حدیث نبوی استخراج شده بررسی کرده و قواعد نهفته در آن را استخراج کنیم، اما برای درک بهتر این تناسب، مقدماتی وجود دارد که یکی از آنها دانستن مفهوم رحم است.

مفهوم رحم

همه ما بدون استثناء قبل از تولد برای مدت مشخصی در رحم مادر زندگی کرده‌ایم. اگرچه از آن دوران چیزی به خاطر نمی‌آوریم، اما امروزه به کمک پیشرفت علم و تکنولوژی از اتفاقاتی که برای جنین در درون رحم مادر می‌افتد، تا حدی آگاهی داریم.

چیزی که رحم را از محیط پیرامونش متمایز می‌کند، قابلیت سازندگی رحم است. رحم مادر این قابلیت را دارد، که در طول نه ماه از یک سلول یک انسان یا موجود کامل بسازد. اگر قابلیت سازندگی را از رحم حذف کنیم، مانند سایر اعضای بدن مادر بخشی از دنیا به حساب می‌آید؛ در نتیجه رحم فراتر از یک عضو بوده و به عنوان یک مفهوم هم کاربرد دارد. می‌توان گفت که رحم به معنای هر محیطی است، که قابلیت سازندگی داشته باشد و تنها محدود به عضوی از بدن مادر نمی‌شود. همان‌طور که رحم مادر می‌تواند طی نه ماه یک سلول را به یک انسان یا موجود کامل تبدیل کند، سایر رحم‌ها هم به نسبت جایگاهی که دارند، از قابلیت سازندگی برخوردارند. پس اصلی‌ترین ویژگی رحم مادر توانایی و قابلیت سازندگی جسم است.

در این دنیا به جز رحم مادر رحم‌های دیگری هم وجود دارد که خصوصیت مشترک همه آن‌ها توانایی ساختن و اثرگذاری بیشتر آن‌ها از محیط پیرامونی است. کما این که رحم مادر گرچه عضوی از دنیاست، اما تنها محیطی است که قابلیت ساختن جسم را دارد؛ رحم در مدت نه ماه جسمی را می‌سازد که حتی ترمیم اعضای آسیب‌دیده آن برای دنیا ممکن نیست و یا بسیار سخت است.

اما تنها رحم موجود در دنیا رحم مادر نیست و خود دنیا هم به نوعی از خاصیت رحمی برخوردار است. با این تفاوت که خاصیت رحمی دنیا معطوف به جسم نبوده و مربوط به بعد انسانی وجود ماست.

ویژگی‌های زندگی جنینی در رحم مادر

وقتی از مساوی بودن دو نسبت صحبت می‌کنیم، منظورمان این است که رابطه دو پدیده با دو پدیده دیگر در مقیاسی متفاوت مساوی است. مثلاً وقتی می‌گوییم نسبت اندازه خانه ما به شهری که در آن قرار گرفته، مانند نسبت اندازه شهر ما به کره زمین است، در واقع در حال برقرار کردن رابطه‌ای بین این اندازه‌ها هستیم، تا به وسیله کفه ملموس‌تر این نسبت کفه ناملموس را درک کنیم، برای مثال برای درک اندازه شهر به کره زمین از نسبت اندازه خانه به شهر استفاده می‌کنیم.

با دانستن مفهوم رحم و درک کلی از قانون نسبت، می‌خواهیم نسبتی را که میان رحم مادر با دنیا و دنیا با آخرت وجود دارد، بررسی کنیم. ما به عنوان یک جنین در رحم مادر دوران کوتاهی را سپری می‌کنیم. دورانی که بعد از تولد به دنیا آن را حتی به عنوان بخشی از عمر خود هم به حساب نمی‌آوریم. در این دوران کوتاه مدام در حال ساختن ابزار و آماده شدن برای زندگی در دنیایی هستیم که قرار است به آن متولد شویم. ما در عین حال که در رحم مادر هستیم، در دنیا هم قرار گرفته‌ایم. دنیایی که تا به حال آن را ندیده‌ایم و هیچ درکی از بزرگی، تنوع و زیبایی آن نداریم. عظمت کوه‌ها، زیبایی گل‌ها و ماهیان و درخشش ستاره‌های آسمان برای ما به عنوان یک جنین در رحم مادر معنایی ندارد، چون درک و یا تجربه قبلی از آن نداشته‌ایم. ما تنها محیط تنگ و تاریک و کوچک رحم مادر را درک کرده‌ایم و به دلیل انسی که با آن داریم، نمی‌خواهیم از آن خارج شویم. در رحم مادر در حال ساختن دست، پا، چشم و مغزی هستیم، که در دوران جنینی خود به آنها احتیاجی نداریم و به محض تولد به دنیا اهمیت تک تک این ابزار برای ما مشخص می‌شود.

کوچک‌ترین اخلال یا کوتاهی در انجام وظایف‌مان در رحم مادر می‌تواند، سال‌ها عذاب و ناراحتی در دنیا را برایمان به همراه داشته باشد، هرچند که در رحم مادر از اهمیت کاری که انجام می‌دهیم، بی‌خبریم اما تنها هدف ما به عنوان یک جنین داشتن یک تولد سالم و قوی به دنیا است. طبق قانون نسبت، دنیا رحمی برای آخرت بوده و رابطه دنیا با آخرت از ویژگی‌های رابطه رحم با دنیا پیروی می‌کند. در درس‌های آینده در مورد این ویژگی‌ها به طور مفصل صحبت خواهیم کرد.

ما در این مقاله دربارهٔ قانون نسبت صحبت کردیم. گفتیم که رابطهٔ رحم مادر با دنیا مانند رابطهٔ دنیا با آخرت است. برای فهم بهتر این رابطه به توضیح مفهوم رحم پرداختیم و در انتها هم شرایط و وضعیت جنین در رحم مادر را توصیف کردیم. اگر راجع به دانستن این ویژگی‌ها کنجکاو شده و می‌خواهید در مورد خاصیت رحمی دنیا در برابر آخرت بیشتر بدانید، مقالهٔ قدرت رحمی دنیا را مطالعه کنید.

آیا فهمیدن قاعده نسبت به شما در درک بهتر ارتباط رحم و دنیا کمکی کرده است؟ نظرات خود را در این رابطه با ما در میان بگذارید.